

Nicolaus Rhodomann

**Christus Tropaiphoros Sive De Triumpho Christi, ipsiusq[ue] supra omnes
coelos ascensu glorioso, carmen Heroicum, scriptum in laudatissima Academia
Rostochiensi**

Rostochii: Myliander, 1603

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn756501148>

Druck Freier Zugang

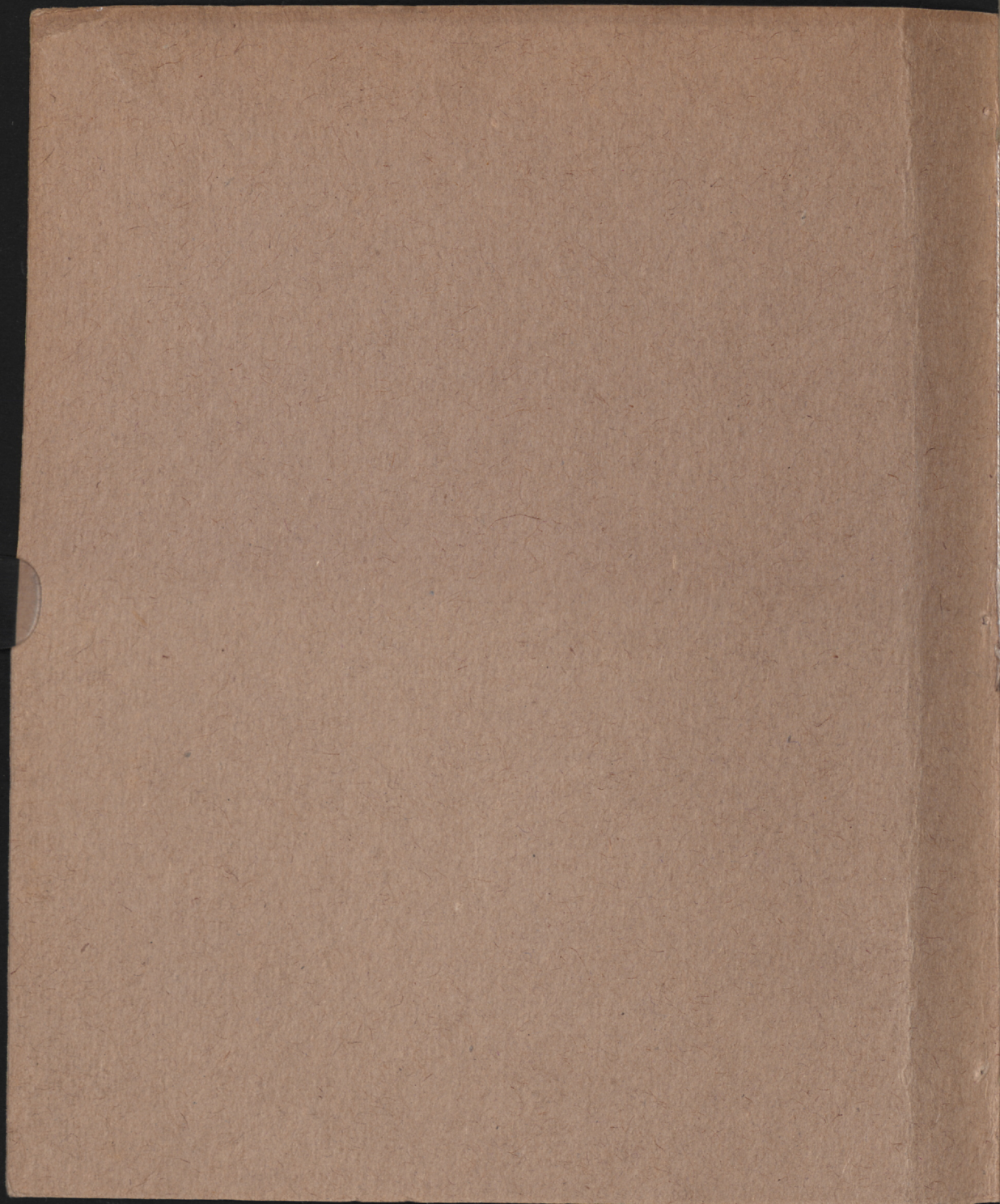

N. Rhodomanus.

R. U. theol. 1603.

8

CHRISTUS ΤΡΟΠΑΙΟ-
ΦΟΡΟΣ

Sive

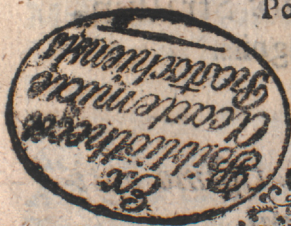
DE TRIUMPHO CHRISTI,

*ipsiusq; supra omnes celos ascensu glorioso, car-
men Heroicum, scriptum in laudatissima
Academia Rostochiensis:*

à

M. NICOLAO RHODOMANO

Poeta L. Caesar.

ROSTOCHII

Ex Typographia Stephani Myliandri,

Anno 1603.

D. Proceptori suo offert W. Andreas Moritz

1603

31

Nobilissimo Strenuissimoq; viro,
DN: IACOBO Mörder/
Equiti Pomeran: & hæreditario in
Muskow & Todenhagen/ &c.

NEC NON

Amplissimo prudentissimoq; viro,
DN: GEORGIO TOM FEL-
DE, inclytæ Reipub: Stralsun-
denſis Senatori digniſs.

ET

*Nobilitate generis ornatissimo opti-
maq; ſpei juveni,*

ANDREAE Mörder/
Dn. IACOBI filio,

[Dnſ. Patroniſ & fautoribus ſuis honorandiſ:]

Offert & conſecrat

M. NICOLAUS RHODOMANVS
Poëta Laureatus Caſareus.

CHRISTVS *Triumphans.*
CHRISTVS *Triumphans.*

Postquam cunctipotens, rerum cui
summa potestas,
Per quem, quicquid habet 'coelum',
mare, terra, creata,
CHRISTVS, quem peperit natum inte-
merata puella,
Unigenum; mortis discrimina mille subiret:
Cumq; ipsi flueret sancto de corpore sudor
Sanguineus, guttis virides tangentibus herbas,
Multa patrem oranti & tollenti ad sidera palmas
Oscula mox ipsum caperent pellacis ludæ:
Postea constrictus vinclis colaphisq; petitus
Discrutienda daret tandem sua viscera lethor
Aëra lamentis implens diuq; ululatu,
Atq; miser caderet crudeli morte peremptus:
Tunc tristata suum ostendit natura dolorem;
Astriferum luget coelum caliginemersum,
Sidera quin tenebris etiam obscurantur opacis,
Et spectare necem functam Cynthus alti
Ætheris ipse nequit, terrâ & ferrugine tectus
Occulit obscurus lumen radiosq; coruscus.
Et rauco tellus concussa fragore tremiscit,
Duraq; dissiliunt, dictu mirabile, saxa,
Scissaq; visuntur sacri velamina templi,
Ingreditur quando summus loca sancta sacerdos
Non renuens iustus crudeli occumbere morti,

A 2

Et

Et facere in proprio sacra sanguine grata parenti,
Hoc precio ut redimat nos & labem eluat omnem.
Ipse sibi veluti pullis Ægyptius ales
Occisis referat duro præcordia rostro,
Pignoraq; in lucem revocat perfusa cruore:
Sic CHRISTO rigidum recludit pectora ferrum,
Et sanguis largo distillans flumine, vitam
Reddit devotis tristi mortalibus Orco.

At postquam fuerat Salvator morte solutus,
Exeso saxi tumulo compositus in horto,
Exiguam placidâ spacium cum pace quievit:
Deinde reviviscens Ditis sub moenia tendit
Ignea, contendens vastare immane Barathrum
Orci, fracturus bello insuperabile robur,
Ac simul ulturus graviter Cacodæmonas hostes.
Ergo peccatum, depascens pectora morsu
Assiduo, pedibus calcans in vincula misit,
Atq; terens Colubri pede cærule colla tumentis,
Mordentis plantans & fata extrema minantis
Ante redemptori, conclusit carcere cæco.
Hinc horrendum, informe, ingens, mortalibus ægris
Infernum truncat Lethum, rapiensq; sagittas
Mortiferas, arcus frangit pharetrasq; capaces,
Centum & post tergum nobis contingit ahenis.
Exin Tartareum Regem, sub pectore fraudes
Versantem varias sternit, viq; exuit omni,
Torquibus & nexis Lethæi carceris antro.
Claudit, ne exitium nobis clademq; minetur.
Inde triumphatum fortis compescuit orcum,
Atq; dedit Barathrum horrendis immane ruinis,
Deniq; regressus cocyti victor ab antris,
Vndenos visit socios formidine plenos,

Quo-

Quorum iam tenerum pertentant gaudia pectus
Quod SALVATORIS liceat coram ora tueri.
His cum conversans, dictis solatur amicis
Pectora, coelestis pandens mysteria regni.
Talia sicq; ipsis demum mandata ferebat,
Ut varijs lustrent distinctum gentibus orbem,
Et resonent dulcis paucis praconia verbi,
Qua datur humani vultus spectare figuram,
Lustrantes sacri cunctos baptismatis unda:
Ut quicumq; fide imbutus merfususq; sacramento
Gurgite, perpetuae potiatur jure salutis;
At quicumq; sacri spernant miracula verbi,
Compedibus scelerum nunquam solvantur adacti,
Detrusiq; luant sub tristia Tartara poenas.
Hinc ipsis sacra jussa dabat, ne moenia pulchra
Linguentes Solymae prius egrederentur ab urbe,
Quam patris aeterni donum, venerabile donum
Acciperent, sacram Divini luminis auram,
Quo mystas fidei sacro munimine firmos
Reddat, & instructos divini dogmate verbi
Defendat, praestans rebus solamen in arctis.

Extremum socios, sibi quos delegerat. Heros
Convocat, his dictis moerentia pectora firmans:
Cuncta soliq; poliq; mihi data summa potestas,
Ardua dum stabit perituri machina mundi,
Nusquam abero vobis, modo sit fiducia verbo.

Iamq; vale extremum simul ac dixisset amicis,
Se terram relavans caput inter nubila condit,
Ascensu superans summi fastigia olympi;
Et jam stellantis sacrata palatia coeli,
Altithroni & pandunt se habitacula celsa parentis;
Flammea tumq; cohors, exercitus aethereis ales

Præpete iter citò per medium secat aëra gressu
 Occurritq; novo victori, læta trophæa
 Portanti, & reduci præconia grata Magistro
 Coelicolam cætus pangens gratatur ovari,
 Datq; triumphalem lætis concentibus hymnum:
 Miraturq; hostis prædas, spolie ampla stupefcit.
 Deniq; coelestium aligerâ stipante caterva
 Ingreditur victor laquearia splendida olympi:
 Tum sese ad dextram patris omnipotentis alumnus
 Sublimem posuit, carnem dignatus honore
 Æquali, æterno soboles æquæva parenti,
 Atq; simul sacro cum flamine cuncta gubernat.
 Dum verò astantes tantarum pectora rerum
 Discipuli, mystæ Christi verbiq; ministri,
 Attoniti novitate pavent, vastigiaq; altè
 Lumina fingentes coelo, mirantur euntis;
 En, mirum, gemini juvenes uisuntur adesse
 Candida fulgenti succincti corpora veste
 Coelicolæ & tali invadunt sermone stupentes:
 Quis standi finis? quare Galilæa virum vis
 Suspicitis mæsti converso ad sidera vultu?
 Qui jam victor ovans coeli convexa petivit,
 Mox simili coeli splendore redibit ab axe,
 Et iudex resonante tubæ clangore severus
 Cunctorum pariter vitas & crimina discet.
 Discipuli verò Divini numinis aûra
 Insuper impleri, spaciosæ climata terræ
 Lustrarunt, passim tradentes dogmata verbi
 Dulcia salvifici, dispersis gentibus orbis.
 At verò CHRISTVS genitoris vera propago,
 Cui simul est sacro cum flatu æterna potestas,
 Bis genitus, votis interpellare parentem

Non

Non cessat, tribuens nobis dona, optima dona,
Christicolis quos fulcit ope solamine firmo
Roborat, & verbi Doctores mittit iisdem
Sinceros, pietas quibus est doctrinaq; cordi,
Ipforumq; pium sub coetum voce gubernat,
Illustrans radijs cæcas caligine mentes.

Ergo triumphanti Victor tibi Christe perennes
Et decet & fas est pertexere carmine grates
Quod cœlo veniens moribundos corporis artus
Induis, & suffers mundi fera crimina, ligni
In ligno solvens dispendia, & in via Ditis
Limina perrumpens, Plutonem in vincula cogis:
Fregistiq; Necis truculentæ colla cruenta,
Eripiens ipsi simul arma hostilia & arcus,
Robur et omne suum, nunc ut vi victa sit expers,
Nec vim tela ferunt ultra, nec mortis acumen
Amplius exitium valet intentare redemptis.
Tu quos compedibus vinctos ferus hostis habebat
Omnipotente manu SALVATOR CHRISTE, resolvis,
Et facis æternâ tecum ditione potiri.
Deniq; ab infernis rediens ad cœlica tecta
Conscendis, ducens victor captiva sub auras
Vincla Erebi, carnemq; tuam statione locasti
Sublimi, æqualisq; patri per secula regnas,
Et nobis mittens septemplex inclyta dona
Flaminis, in medium largiris munera parra,
Præficiens ovibus qui pabula sana ministrent.

Nunc ergo unanimes te supplice voce precamur
Per sanctum Flatum quò pectora nostra gubernes,
Spiritus in membris dum nostris soverit ossa,
Vt sub divinis agitemus legibus ævum,

Vltima

Ultima, quò tandem, cum iudicis ingruet hora,
Et prope nunc instat, cum corpora tradita terræ
Prodibunt rursus ruptis excita sepulchris,
Te veniente vagis sub nubibus ætheris alti,
Diæq; accipient vocis bibula aure tenorem:
Dulcia promissæ nobis des gaudia vitæ,
Hæredesq; patris cœlesti in sede reponas.

F I N I S.

Non cessat, tribuens nobis dona, optima de
Christicolis quos fulcit ope solamine firmo
Roborat, & verbi Doctores mittit iisdem
Sinceros, pietas quibus est doctrinaq; cordi
Ipsumq; pium sub coetum voce gubernat
Illustrans radijs cæcas caligine mentes.

Ergo triumphanti Victor tibi Christe p
Et decet & fas est pertexere carmine grates
Quod coelo veniens moribundos corporis
Induis, & suffers mundi fera crimina, ligni
In ligno solvens dispendia, & invia Divis
Limina perrumpens, Plutonium in vincula
Fregisti; Necis truculentæ colla cruenta,
Eripiens ipsi simul arma hostilia & arcus,
Robur et omne suum, nunc ut vi victa sit ex
Nec vim tela ferunt ultra, nec mortis acumen
Amplius exitium valet intentare redempti
Tu quos compedibus vinctos ferus hostis
Omnipotente manu SALVATOR CHRISTE, t
Et facis æternâ tecum ditione potiri.

Deniq; ab infernis rediens ad coelica tecta
Conscendis, ducens victor captiva sub aura
Vincta Erebi, carnemq; tuam statione local
Sublimi, æqualisq; patri per secula regnas,
Et nobis mittens septemplicis inclyta dona
Flaminis, in medium largiris munera parte
Præficiens ovibus qui pabula sana ministrant

Nunc ergo unanimes te supplice voce pro
Per sanctum Flatum quod pectora nostra gurg
Spiritus in membris dum nostris foverit ossa
Vt sub divinis agitemus legibus ævum,

